

BOK

Svart Kaffe

Mats Hansson

Vulkan (2015)

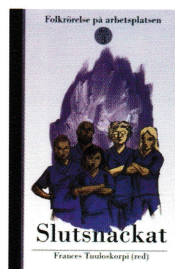
Svart kaffe är en sorgesång. En man gråter ut sin smärta efter en älskad hustrus bortgång och jag som läser vill som en vän framföra kondoleanser.

Med finstilta liknelser kvider poeten fram sin saknad. Jag bläddrar genom diktsviten och det känns som att jag tittar i hans minnesalbum. Den sörjande mannen skapar tillbakablickar i form av nya bilder. Minnet av hustruns närvaro läcker ut ur den trasiga termosen när han dricker kaffe vid graven. Jag sätter mig vid hans köksbord som är färdigt av hans tårar. När han bakar pizza med barnen rinner hjärteblodet med sin tomatröda färg, saknaden lägger sig ovanpå segt som ost. Allting har sorgens smak.

Han för ständigt en dialog med sin älskade, väntar på ett svar, vill ha tröst, drabbas av minnesförluster och vet inte hur han ska leva vidare. Livet saknar kryddan. I en av mina favoritdikter ber han en bön i form av ett recept till italiensk tomatås. Jag håller andan när han frågar henne om den hemliga ingrediensen som bara hon visste. Den älskades frånvaro kan plötsligt drabba honom i form av barnens omaka strumpor i lägenheten som hon hade tid att para ihop. Nu har hon gått ur tiden.

När min blick når dikten RAD 5 stol 84 OCH 85 kan jag inte längre hålla mig. Jag sitter någonstans i de bakre raderna i hans sorgebiograf och tittar på hans kärleksfilm. Föreställningen är slut. På väg ut tänds ljuset och historiens tragik som spelades så suggestivt i mitt inre i biosalongens mörker blottas nu i mitt ansikte. Jag gråter otröstligt.

Anamarija Todorov

BOK

Slutsnackat Folkrörelse på arbetsplatsen del 3

red. Frances Tuuloskorpi

Vulkan (2015)

Här kommer *Slutsnackat*, tredje delen i serien *Folkrörelse på arbetsplatsen*. Efter *Hopsnackat* 2010 och *Hopskrivet* 2012. Böckerna borde finnas på varje facklig aktivists bokhylla - inom bekvämt räckhåll. Liksom de tidigare böckerna är denna bok uppmuntrande och underhållande. Den ger inblick i hur facklig kamp kan vara nödvändig och och komma igång och drivas med olika medel och varierande framgång.

Boken är intressant även för andra än fackliga aktivister och de som önskar att bli aktiva. En utblick över andra arbetsplatser än den egna är alltid givande. Här berättar tågmästare, sjuksköterskor, brevbärare och bagare, för att inte tala om sopgubbar och storköksarbetare om sina arbetsplatser. Kampen för drägliga arbetsvillkor kan handla om att slippa övertid och att få högre lön för kollektivet. Oftast gäller det att vinna den tunga kampen mot dumhet med det övergripande målet att få göra ett bra jobb.

Metoderna kan vara spektakulära som när manlig tågpersonal går i uniformskjol eller när sopgubbar vägrar att lämna i från sig portkoder och nycklar. Eller mera stillsamt och slitsamt som att vägra övertid eller få igång ett landsomfattande upprop för högre ingångslöner.

Oftast är det dåliga chefer som orsakar problem på arbetsplatserna, men det kan ske förändringar om alla är med och säger ifrån. Även de som är tysta och blyga. De utgör den nödvändiga tyngden i kollektivet. Även om

det är slutsnackat på arbetsplatserna som nämns här är det långt ifrån slutsnackat överallt i vårt samhälle.

Stefan Estby

BOK

Berättelser från länge sedan / Barn och datorer och femtio fantastiska år

Maj-Len Lyth

www.majlen.dinstudio.se

Maj-Len Lyths två böcker om sin barndom och ett långt yrkesliv har en förmimelse av gammal svensk långfilm. En saga, som en gång var verklighet. Ett öde som finns omkring oss. Maj-Lens öde. Vedspis, skafferi, smörbytta, separator, dynga. Ord kan ta en till platser man inte hunnit uppleva. Hennes 50-talsbarndom långt ute på landet. Husmodersskolan, förkläde, rikssamtal, kokskåp, skrivmaskin. Ord som tar oss med på resan. Ung vuxen i Stockholm.

Små berättelser om verkligheten. Minnen som ger bilder från en annan tid. Det känns så länge sen, detta dryga halvsekel som hon nu dammar av och visar fram små fragment av, som öppnar världar till det förflutna. Vi är vår historia. Vi är varandras historia. Jag blir varse hur allting har förändrats. Men ändå inte. Vi föds, kämpar på, reflekterar, undrar, oroar oss, längtar. Alla dessa värdefulla öden vi har omkring oss. Alla dessa berättelser om tiden som omger varje människa. Som förser oss med en historia, en arena. Som obevekligt forslar fram, tar med och söndrar. Men som kan vara så trösterik att läsa om.

Beata Hansson